

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/111/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314217222
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4314217222.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobkyne: K. J., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, proti žalovaným: 1/ O. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, 2/ C. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XX, zastúpená JUDr. Andreou Chorvátovou Nagyovou, advokátkou, so sídlom Kozárovce 632, o zaplatenie 12 427,89 eura, o odvolaní žalobkyne a žalovanej 2/ proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 11C/265/2014-179 z 2. marca 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Nitre súdne konanie z a s t a v u j e.

Žalobkyni nepriznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 1/ a žalovanej 2/.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 11C/265/2014-179 z 2. marca 2017, uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 4 022,57 eura v mesačných splátkach po 100 eur, vždy do 25. dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu. Ďalším výrokom uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne 2 694,54 eura, a to v mesačných splátkach po 200 eur, vždy do 25. dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 451ods. 1, 2 a § 456 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“).

3. V odôvodnení poukázal na to, že žalobkyňa žalobou žiadala, aby súd prvej inštancie uložil žalovaným v 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť jej 12 427,89 eura. Žiadala uložiť každému žalovanému splátky po 200 eur, kým nedôjde k úhrade celej sumy. Suma 12 427,89 eura je súčet sumy 8 324,18 eura dlh žalobkyne voči N. banke, sumy 2 991,75 eura dlh žalobkyne voči N. banke, sumy 1 111,96 eura dlh žalobkyne voči U. bank z dôvodu prečerpania účtu. Žalobkyňa si na žiadosť žalovaného 1/, svojho syna a žalovanej 2/ svojej nevesty, vzala pôžičku, pretože oni už mali pôžičku, ktorú neplatili. Pôžičku jej vybavila nevesta cez internet vo výške 7 000 eur, už bolo potrebné ju len podpísať v banke. Peniaze mali použiť na prestavbu a dostavbu rodinného domu. Keď boli peniaze na účte, obidvoch prichytila, ako si prevádzajú peniaze cez internet na svoje dlhy bankám a nebankovým spoločnostiam. Prisľúbili jej, že pôžičku budú platiť aj tak oni, aby „neplakala“. V septembri jej nevesta oznámila, že jej navýšili prvú pôžičku o 2 000 eur a že ju má len podpísať, všetko bolo vybavené. Žalobkyňa uviedla na pojednávaní, že mala zriadený účet v N. banke, na ktorý jej úver bol poskytnutý. Z poskytnutého úveru žalovaní 1/ a 2/ cez počítač prevádzali peniaze na úhradu ich dlhov. Čo sa týka prevodu peňazí z jej účtu, teda z úverových prostriedkov, previedli žalovaní 1/ a 2/ na iné účty skoro 11 000 eur. Zo Zuno bank, kde mala účet vybrali sumu 1 000 eur. Výber uskutočnili cez počítač, ktorý patrí žalovanému 1/. Dodala, že spláca

aj ďalšie dlžoby žalovanej 2/, ktorá na ňu zobrala rôzne pôžičky. Žalovaní 1/ a 2/ si previedli peniaze na splácanie dlžôb. Niekoľko splátok bolo zaplatených aj z výplaty žalovaného 1/. Jemu výplata chodila na jej účet v U. banke. Prevody platieb robila žalovaná 2/. Čo sa týka splátok na pôžičku, dohodli sa, že sa budú uhrádzať z príjmu žalovaného 1/, resp. z príjmu obidvoch žalovaných. Úverové prostriedky neboli použité na výmenu strechy, ani na prístavbu rodinného domu žalobkyne. Pôžička 2 000 eur od N. banky nebola použitá pre potreby jej vnuka. Žalovaná 2/ vedela o výbere, resp. prevode peňazí 1 000 eur zo U. banky. N. došlo k prevodom z jej účtu v N. banke na účty ďalších spoločností na úhradu dlhov žalovaných 1/ a 2/, predložila o tom výpisy z účtu, z ktorých vyplývajú jednotlivé prevody. Pokiaľ ide o výpis z účtu v N. banke, nevyberala z bankomatu 2 x 500 eur a raz 700 eur. Nevyberala ani sumu 1 147,63 eura, kde je perom uvedené MCGA Legal. Vybrala 500 eur v hotovosti priamo v banke, aby pomohla zaplatiť žalovanému 1/ poplatky pri vybavovaní stratených dokladov. V marci 2012 nevyberala z účtu žiadnu sumu. Pri niektorých uviedla, na aké účty boli peniaze prevádzané, pretože to porovnala s konsolidačným dotazníkom, z ktorého vyplývajú dlhy žalovaných. V októbri 2012 neuskutočnila žiaden výber. Bankomatovú kartu mali žalovaní. Neuskutočnila ani jeden výber z účtu v U. bank v marci 2012. Žalovaný 1/ jej poskytol na úhradu dlhu, ktorý je predmetom konania 50 eur. Z tejto sumy zatiaľ zaplatila N. banke na každú zmluvu po 20 eur, a to 24. 05. 2016. Žalovaní jej sľúbili, že budú pôžičku platiť, boli jedna domácnosť. Na účet v N. banke neprichádzali peniaze patriace žalovaným. Na účet v U. banke chodili výplaty jej, žalovaného 1/, ako aj žalovanej 2/.

4. Žalovaný 1/ súhlasil s tým, čo žalobkyňa uviedla. So žalovanou 2/ sú manželia, mali jedno dieťa a druhé čakali, keď sa dohodli na tom, že žalobkyňa si zoberie pôžičku a za tú pôžičku sa mal pristavať dom. Z peňazí, ktoré boli poskytnuté ako pôžička žalobkyňi od N. banky, prevádzali z jej účtu peniaze na úhradu ich dlhov so žalovanou 2/, a to cez internetbanking, čoho boli obidvaja účastní. Žalobkyňa vedela, že peniaze sa prevádzajú na dlhy a boli dohodnutí tak, že sa z úverových peňazí vyplatia dlhy a on zabezpečí materiál na dostavbu rodinného domu, na čo mu budú vystavené faktúry, ktoré by uhradil. Súhlasil, že vybrali 1 000 eur na kreditnú kartu, nevie v ktorej spoločnosti, asi Home Credit. Žalobkyňa zobrala pôžičku vo výške 7 000 eur od N. banky, potom 2 000 eur od N. banky, a takmer všetko z toho jej účtu vybrali a previedli na ich dlhy a vybrali aj 1 000 eur zo U. bank a previedli na kreditnú kartu. Súhlasil s úhradou polovice žalovanej sumy žalobkyňi, teraz je zamestnaný. Polovicu preto, lebo išlo o úhradu spoločných dlhov, ktoré mali so žalovanou 2/. Peniaze, ktoré boli na základe tých zmlúv vybraté, boli dané na spoločné účely. Keď žalobkyňa uzavrela zmluvy o pôžičke, dohodli sa, že pôžička v N. banke sa bude splácať z toho, čo zarobili so žalobkyňou a čo im išlo na účet v U. banke. Aj jemu, aj žalobkyňi výplata chodila na účet žalobkyne v U. banke. V tom čase mal exekúcie, zrušený účet a žalovaná 2/ bola na materskej dovolenke. Ona účet nemala. Pár splátok odišlo z účtu, kde mu chodila výplata, do N. banky. Uviedol, že mal aj so žalovanou 2/ k dispozícii kartu do U. bank, ako aj do N. banky, k účtom žalobkyne. Dispozičné právo k účtom žalobkyne nemali. Žalobkyňa s kartami nedisponovala. V roku 2012 žili spolu s manželkou. Dlhy vznikli zo zmlúv, ktoré uzavrel len on, ale peniaze minuli na ich spoločné účely. Úvery boli na jeho meno, pretože on bol v tom čase zamestnaný. Zmluvy k dispozícii nemá. Pokiaľ ide o výbery peňazí z účtu v N. banke, vie, že jeden výber bol určite uskutočnený žalobkyňou hneď po tom, ako jej bola poskytnutá pôžička. Hneď vtedy v banke vyberala peniaze, pretože stratil doklady. Nevie uviesť, v akej výške bol výber. Žalobkyňi uhradil 50 eur za účelom splnenia dlhu, ktorý je predmetom tohto konania.

5. Žalovaná 2/ so žalobou nesúhlasila, pretože voči nej nie je dôvodná. Vie, že žalobkyňa zobrala pôžičku 7 000 eur a potom 2 000 eur z N. banky. Pokiaľ ide o sumu 7 000 eur, táto mala byť slúžiť na rekonštrukciu domu žalobkyne, ale na čo ich ona minula, nevie. Vie, že z tejto pôžičky sa uhradili dlhy žalovaného 1/. Nemá vedomosť, že by sa dlh týkal jej. Z uvedenej pôžičky sa uskutočnila rekonštrukcia domu, vymenila sa časť strechy a niečo sa pristavilo k jej domu. Strecha aj prístavba bola uhradená z pôžičky 7 000 eur. V septembri 2012 bola zamestnaná. Uviedla, že všetci traja ovládali prevod peňazí cez internetbanking. Pokiaľ ide o pôžičku 2 000 eur z N. banky, má vedomosť, že časť peňazí bola použitá na cestu žalobkyne do Prahy pre vnuka, ktorého má v starostlivosti. Tie peniaze mali slúžiť aj na základnú výbavičku pre malého. Nevie, či došlo k prevodu peňazí a v akej sume z účtu v U. bank, ani na aký účel boli použité. Dodala, že nemala k dispozícii kartu žalobkyne k jej účtom v N. banke a v U. bank a nevyberala peniaze z jej účtov. Poukázala na to, že do U. bank chodila jej výplata z COOP Jednoty a rodičovský príspevok. Čo sa týka dlhov, spoločný dlh so žalovaným 1/ mali len v Prvej stavebnej sporiteľni, ma ktorý sa vedie exekúcia. Žalobkyňa nepreukázala, na základe akého právneho titulu sa domáha zaplata. Bolo preukázané, že z účtu žalobkyne boli uskutočňované hotovostné a bezhotovostné prevody. Nebolo preukázané, že vo svoj prospech použila finančné prostriedky z účtu žalobkyne ani to, na aké účely boli použité. Nebolo preukázané, že by prevzala dlh žalobkyne alebo že

by pristúpila k jej dlhu. Je len účelovým tvrdením žalovaného 1/, že išlo o spoločný dlh žalovaného 1/ a žalovanej 2/. Ide len o úsilie žalovaného 1/, aby sa dlh dostal do BSM.

6. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie, pričom zistil, že z výpisu z účtu za október 2012 vyplýva, že platobnými kartami bolo vybratých a uhradených v nákupných centrách spolu 2 061,13 eura z účtu žalobkyne. Z výpisu z účtu za marec 2012 vyplýva, že platobnými kartami bolo vybratých a uhradených v nákupných centrách spolu 683,41 eura. Celkovo išlo o sumu 2 744,54 eur (2 061,13 eura + 683,41 eura). Výberom finančných prostriedkov patriacich žalobkyňi v sume 2 744,54 eura došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaných 1/ a 2/ na úkor žalobkyne, pretože tieto finančné prostriedky si ponechali (v prípade výberu) alebo použili pre svoje účely (v prípade úhrad za nákupy) bez právneho dôvodu. Platobné karty mali k dispozícii buď žalovaný 1/ alebo žalovaná 2/. Žalobkyňa s platobnou kartou nedisponovala. Na nákupy s kartou nechodila, čo potvrdil žalovaný 1/. Tiež uviedol, že väčšinou boli obe karty u žalovaných. V čase, keď došlo k výberom alebo úhradám z prostriedkov žalobkyne, žalovaní 1/ a 2/ rade boli manželmi a s poukazom na § 145 ods. 2 O.z. z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia. Súd preto stanovil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyňi 2 694,54 eur spoločne a nerozdielne. Súd zohľadnil, že v priebehu tohto konania 50 eur žalovaný v 1/ rade uhradil žalobkyňi.

7. Súd z výpisu z účtu za marec 2012 mal preukázané, že elektronickou formou došlo k prevodom z finančných prostriedkov na účte žalobkyne na iné účty v celkovej sume 2 784,66 eura (označené ako platba podaná ele a platba solvent mini). Z výpisu z účtu za október 2012 mal súd prvej inštancie za preukázané, že elektronicky došlo k prevodom z finančných prostriedkov na účte žalobkyne na iné účty v celkovej sume 90,28 eura (označená ako jednorazová platba, ale okrem jednorazových platieb takto označených, kde je uvedené K. J.). Celkovo išlo o prevod sumy 2 874,94 eura (2 784,66 eura + 90,28 eura). Z výpisu z účtu za február 2012 vyplýva, že bola uskutočnená platba 1 147,63 eura prevodom na iný účet, kde v popise operácie je uvedené J. A. Súd prvej inštancie stanovil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobkyňi celkovú sumu 4 022,57 eura (2 874,94 eura + 1 147,63 eura), pretože súd vychádzal z toho, že išlo o úhradu dlhov žalovaného a žalovaný 1/ uviedol, že čo sa týka dlhov, ktoré uhrádzal, úvery boli na jeho meno. Za daných okolností zo zmlúv o úveroch má povinnosť splácania úverov len výlučne on a nešlo o úhradu spoločných dlhov, keď účastníkom zmluvy nebola žalovaná v 2/ ako manželka. Žalovanému 1/ vzniklo bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu na úkor žalobkyne, ktoré je povinný v sume 4 022,57 eura žalobkyňi vydať. Vzhľadom k tomu ho zaviazal na zaplatenie sumy 4 022,57 eura len žalovaného 1/.

8. Pokiaľ ide o výbery v hotovosti, výbery z účtu v hotovosti uvádzané vo výpise z účtu za február 2012, nevyplyva z neho, že by išlo o výbery na základe bankomatovej karty. Vzhľadom k tomu nebolo možné vychádzať z toho, že tieto výbery uskutočnil niektorý zo žalovaných, keď dispozičné právo k účtu žalovaní nemali. Žalobkyňi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovaným vo väčšom rozsahu, ktorý by boli povinní vydať, nevznikol, preto vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

9. Pokiaľ ide o zaplatenie 1 111,96 eura, ktoré si žalobkyňa voči žalovaným uplatňuje z titulu prečerpania účtu z dôvodu výberu z účtu žalovanými, tento nárok žalobkyňa dostatočne nepreukázala, pretože z predložených výpisov z účtu U. bank nevyplyva, že by bol uskutočnený jednorazový výber v sume 1 000 eur, ako to uvádzala žalobkyňa. Prihliadol aj na to, že na uvedený účet boli poukazované príjmy žalobkyne, ako aj žalovaných. Žalobkyňa bližšie nekonkretizovala, z ktorého dňa mal byť výber uskutočnený. Žalobkyňa predložila upomienku, z ktorej vyplýva, že dlh 111,96 eura predstavoval v U. bank k 28. 05. 2015. Výpisy z účtu v U. bank boli predložené len za obdobie 14. 09. 2011 do 31. 03. 2012, pričom k 31. 03. 2012 bol vykazovaný stav účtu mínus 968,41 eura. Nebolo preto zrejmé, kedy malo dôjsť k prečerpaniu účtu v žalovanej výške. S poukazom na uvedené v tejto časti žalobu zamietol.

10. Súd prvej inštancie povolil zaplatiť dlžnú sumu žalovaným 1/ a 2/ v splátkach tak, ako uviedol vo výrokovej časti rozsudku, pričom žalobkyňa v žalobe určiť splátky na zaplatenie žalovanej sumy.

11. Vzhľadom k čiastočnému procesnému úspechu strán rozhodol prvoinštančný súd o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

12. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá uviedla, že navrhovala na pojednávaní vypočítať svedkyňu p. T., ktorá má vedomosť o skutkovom stave.

Predvolanie na nariadené pojednávanie však bolo doručené žalobkyni až po pojednávaní. Taktiež žiadala, aby boli vyžiadané fotokópie z bankomatov o pohyboch na jej účte v N. banke, aby bolo zrejmé, kto z jej účtu vyberal peniaze. V N. banke ju informovali, že tieto záznamy môžu vydať len polícii alebo súdu. Sudkyňa vzala do úvahy len niektoré dlhy a neprihliadal na ostatné dlhy, ktorých suma je 774 eur. Vzhľadom k tomuto bol vydaný jednostranný rozsudok, pričom neboli zohľadnené celkové dlhy žalovaných, ktoré vyrobili žalobkyni, ktorých suma predstavuje 14 731 eur.

13. Podaním doručeným odvolaciemu súdu 10. 05. 2017 doplnila žalobkyňa podané odvolanie, v ktorom uviedla, že prikladá doklady, ktoré v konaní pred súdom prvej inštancie nemala k dispozícii a ktoré preukazujú, že výbery z bankomatov robila žalovaná 2/ a že jej bola vydaná platobná karta. Priložila aj výpisy, z ktorých vyplýva, že mzda žalovanej 2/ bola poukazovaná na účet v U. bank a nie na účet v N. banke.

14. Podaním doručeným odvolaciemu súdu 06. 06. 2017 doplnila žalobkyňa podané odvolanie, v ktorom uviedla, že doklady, ktoré jej boli dodatočne doručené preukazujú, že peniaze z smskredits brala na meno žalobkyne žalovaná 2/, keď zneužila jej osobné údaje. Predmetnú zmluvu nikdy nepodpísala, nie je na nej jej podpis, čo značí, že ide o podvod. Poslednú pôžičku, ktorá bola vzatá z tejto pôžičkárne splatila žalobkyňa, o čom pripája aj dôkaz. Dodala, že po žalovanej 2/ ešte spláca pôžičku z Feratumu.

15. Podaním doručeným odvolaciemu súdu 30. 06. 2017 doplnila žalobkyňa podané odvolanie, v ktorom uviedla, že zasiela zmluvu z Feratumu a odstúpenie firme Logical, ktorej spláca pôžičku žalovanej 2/. Doplnila aj doklady odstúpenia pohľadávky N. banky spoločnosti R Collectors, ktorej úver taktiež spláca.

16. Na výzvu súdu prvej inštancie doplnila žalobkyňa odvolanie z 14. 03. 2017 tak, že nesúhlasí s výrokom III. napadnutého rozsudku v zamietajúcej časti, a to s poukazom na § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/ a h/ CSP. S poukazom na uvedené navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žalobe v tejto časti vyhovel alebo alternatívne, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Proti tomuto rozsudku v časti výroku II. a IV. podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná 2/, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku II. a IV. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo alternatívne, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že návrh žalobcu voči žalovanej 2/ zamietol v celom rozsahu. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania. Namietala, že z predložených dôkazov, na ktoré súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal, nevyplýva, že došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovanej 2/. V konaní nebolo preukázané, že by k bezdôvodnému obohateniu žalovaných došlo. Žalobkyňa mala preukázať, že k bezdôvodnému obohateniu došlo, na čo mali byť finančné prostriedkami použité, čo však nepreukázala. Finančné prostriedky z bankomatu mohla vyberať aj žalobkyňa a taktiež mohla uhrádzať aj nákupy v obchodných centrách. Vzniesla aj námietku premlčania. Zdôraznila, že žalobkyňa sa mohla žalovanej sumy domáhať titulom ústnej zmluvy o pôžičke, avšak žalobkyňa v konaní tento titul nikdy neuviedla. Žalobkyňa tvrdila, že úvery si vzala na rekonštrukciu domu, ku ktorej aj prišlo, avšak prvoinštančný súd sa nevysporiadal v akom rozsahu bola, pričom o realizácii rekonštrukcie sa strany zhodli. Uviedla aj to, že úvery vzala, aby pomohla žalovaným. Prvoinštančný súd sám uviedol, že ide o bezdôvodné obohatenie. Takéto konanie súdu prvej inštancie považuje za nesprávny procesný postup, keď neoboznámil strany s predbežným právnym posúdením veci, navyše prišlo k znemožneniu žalovanej 2/ na uplatnenie svojich procesných práv, resp. k inej vade konania majúcu za následok nesprávne rozhodnutie. Na pojednávaní žalobkyňa tvrdila, že má vedomosť o tom, že žalovaní si údajne mali hradiť svoje dlhy z jej účtu. Po tom ako mala sama čerpať prvý úver v marci 2012, mala mať vedomosť o tom, že v priebehu mesiaca marec došlo k úhrade údajných dlhov žalovaných. Vzhľadom k tomu nejde o bezdôvodné obohatenie, keďže žalobkyňa mala vedieť o použití jej finančných prostriedkov a s konaním žalovaných súhlasila. Uvedené potvrdzuje aj to, že si v októbri 2012 vzala ďalší úver z N. banky, čím prejavila opäť súhlas s nakladaním s jej finančnými prostriedkami a nejde teda o bezdôvodné obohatenie, ale o pôžičku, ktorú mala žalovaným poskytnúť. Záverom uviedla, že predložených dôkazov je zrejmé, že došlo k výberom z bankomatov, k úhradám za tovar v mene žalobkyne. Nebolo však preukázané, že došlo k obohateniu sa na účet žalovanej 2/.

18. K odvolaniu žalovanej 2/ sa písomne vyjadrila žalobkyňa uvádzajúc, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že v čase, keď došlo k výberom alebo úhradám z prostriedkov žalobkyne, žalovaní

boli manželmi a s poukazom na § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí oprávnený a povinní obaja manželia. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že platobné karty mali k dispozícii žalovaní. Žalobkyňa s platobnou kartou nedisponovala. V čase dispozície s finančnými prostriedkami žila žalobkyňa so žalovanými v spoločnej domácnosti a žalobkyňa sa im snažila v ich nepriaznivej finančnej situácii pomôcť. Nesúhlasí s vznesenou námietkou premlčania práva na zaplatenie sumy 2 694,54 eura. S poukazom na uvedené navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku II. a IV. ako vecne správny potvrdil.

19. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nevidel dôvod na nariadenie pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že pre nedostatok procesných podmienok je potrebné, konanie v danej veci s poukazom na § 167e Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii zastaviť.

20. Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie 12. 08. 2014 domáhala, aby súd prvej inštancie uložil žalovaným v 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť jej 12 427,89 eura. Žiadala uložiť každému zo žalovanému splátky po 200 eur, kým nedôjde k úhrade celej sumy. Suma 12 427,89 eura je súčet sumy 8 324,18 eura dlh žalobkyne voči N. banke, sumy 2 991,75 eura dlh žalobkyne voči N. banke, sumy 1 111,96 eura dlh žalobkyne voči U. bank z dôvodu prečerpania účtu. O žalobe žalobkyne rozhodol súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom tak, že žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 4 022,57 eura v mesačných splátkach po 100 eur, vždy do 25. dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu. Ďalším výrokom uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne 2 694,54 eura, a to v mesačných splátkach po 200 eur, vždy do 25. dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

21. Dňa 30. 01. 2018 doručila žalobkyňa súdu prvej inštancie podanie, v ktorom oznámila, že na žalovaného 1/ bol dňa 21. 12. 2017 vyhlásený konkurz a vyhlásenie konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 02. 01. 2018.

22. Súd prvej inštancie z Obchodného vestníka č. OV 1/2018 z 02. 01. 2018 zistil, že Okresný súd Nitra uznesením sp. zn. 32OdK/100/2017 z 21. decembra 2017, vyhlásil konkurz na majetok dlžníka O. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, a ustanovil správcu LEGES Recovery k.s., so sídlom kancelárie Nitra, Mariánska 1360/6 a vyzval všetkých veriteľov, aby si v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu prihlásili svoje pohľadávky. Ďalším výrokom zbavil dlžníka dlhov, ktoré môže môžu byť uspokojené iba v konkurze (§ 166a ZoKR) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Z Obchodného vestníka č. OV 128/2019 z 04. 07. 2019 vyplýva, že správca konkurznej podstaty zverejnil Oznám o zrušení konkurzu z dôvodu, že došlo k splneniu rozvrhu výťažku. Z Oznámenia vyplýva, že vzhľadom k tomu, že všetci z prihlásených veriteľov správcovi oznámili dané zúčtovacie údaje, správca v súlade s § 167u ZoKR vyhotovil rozvrh výťažku a splnil rozvrh výťažku. Správca v zmysle § 167v ZoKR oznámil, že konkurz na majetok dlžníka - úpadcu O. končí. Oznámením v Obchodnom vestníku sa konkurz na uvedeného dlžníka zrušuje.

23. Súd prvej inštancie z verejne dostupných zdrojov Obchodného vestníka č. OV 89/2018 z 10. 05. 2018 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka C. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XX a za správcu ustanovil RESKON, k. s., so sídlom kancelárie Nové Zámky, M. R. Štefánika 4, IČO: 50 440 616. Ďalším výrokom zbavil dlžníka dlhov, ktoré môže môžu byť uspokojené iba v konkurze (§ 166a ZoKR) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Z Obchodného vestníka č. OV 145/2018 zistil, že Okresný súd Nitra vyhlásil uznesením č. k. 27Odk/93/2018 z 2. mája 2018 konkurz na majetok dlžníka C. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XX (žalovaná 2/) a súčasne ustanovil do funkcie správcu RESKON, k. s., zn. spr: S 1826, sídlo kancelárie Nové Zámky, M. R. Štefánika 4. Predmetné uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 89/2018 z 10. 05. 2018. Z Obchodného vestníka ďalej vyplýva, že podľa zoznamu majetku dlžníka z 05. 03. 2018 priloženého k návrhu na vyhlásenie konkurzu, vyjadrenia dlžníka doručeného správcovi 15. 06. 2018, ako aj zisťovania majetku dlžníka správcom podľa § 166i zákona č. 7/2005 Z. z. v platnom znení, dlžník nie je vlastníkom žiadneho majetku podliehajúceho konkurzu a tým konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. Na základe uvedeného ustanovený správca oznámil

v Obchodnom vestníku, že sa konkurz vyhlásený na majetok dlžníka končí. Oznámením v Obchodnom vestníku sa konkurz na dlžníka C. v zmysle § 167v ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii zrušuje.

24. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

25. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

26. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 7/2005 Z. z.“, alebo „ZoKR“) ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

27. Podľa § 166a ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

28. Pohľadávky podľa odseku 1 sa v konkurze uplatňujú prihláškou (§ 166a ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z.).

29. V súvislosti s procesným inštitútom zbavenia sa dlhov dlžníka (oddženie) odvolací súd poznamenáva, že ide o procesný nástroj určený výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone č. 7/2005 Z. z. dosiahnuť nevymáhateľnosť rozhodujúcej množiny pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka, pričom v predmetnom konaní sa nerozlišuje medzi fyzickou osobou - podnikateľom a nepodnikateľom. Oddžieť sa možno dvoma spôsobmi, a to konkurzom (podľa štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z. z.) alebo splátkovým kalendárom. Voľba formy oddženia je výlučne na dlžníkovi, tento nepodáva všeobecný návrh na oddženie, kde by vhodnú formu určil súd, príp. správca, ale voľbu spôsobu oddženia vykoná dlžník podaním príslušného návrhu. Pokiaľ ide o procesnoprávne účinky vyhlásenia konkurzu ďalej zdôrazňuje, že na rozdiel od likvidačného konkurzu súdne konania, v ktorých sa vymáhajú pohľadávky, ktoré sa uspokojujú v oddžovacom konkurze (§ 166a zákona č. 7/2005 Z. z.) a pohľadávky, ktoré sú v tomto konkurze vylúčené z uspokojenia a sú nevymáhateľné (§ 166b zákona č. 7/2005 Z. z.) sa neprerušujú, ale súd je povinný tieto konania bez zbytočného odkladu zastaviť (§ 167e zákona č. 7/2005 Z. z.).

30. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citovanú právnu úpravu je odvolací súd povinný postupom podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov konanie ako celok zastaviť, pretože v tomto konaní je žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 12. 08. 2014 uplatňovaná peňažná pohľadávka, ktorá vznikla pred rozhodujúcim dňom (§ 166a ods. 1 písm. a/ zákona č. 7/2005 Z. z.) a nejedná sa o konkurzom nedotknutú pohľadávku podľa § 166c zákona č. 7/2005 Z. z.

31. Zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku na majetok dlžníkov, a to žalovaného 1/ a žalovanej 2/ nastali účinky vyhláseného konkurzu, pričom pri žalovanom 1/ bolo rozhodnutie zverejnené dňa 02. 01. 2018 a pri žalovanej 2/ dňa 10. 05. 2018, teda u každého uvedeným dňom nastali i účinky rozhodnutia o jeho oddžení. Ak teda súd v danom prípade rozhodol o oddžení dlžníkov (žalovaného 1/ ako aj žalovanej 2/), nevymáhateľné sa stali voči dlžníkom (t. j. žalovanému 1/ a žalovanej 2/) všetky pohľadávky, ktoré zostali po zrušení konkurzu neuspokojené a ktoré neboli uspokojené ani počas skúšobného obdobia bez ohľadu na to, či boli alebo neboli v konkurze prihlásené. V posudzovanom prípade tak boli naplnené predpoklady, na základe ktorých odvolací súd z úradnej povinnosti prebiehajúce konanie s poukazom na § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. je povinný zastaviť, a to bez ohľadu na to, že pred rozhodnutím súdu o zastavení konania bol už konkurz vyhlásený na dlžníka (žalovaného 1/ ako aj žalovanej 2/) zrušený, čo vyplynulo z údajov z Obchodného vestníka. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že dlžník, a to tak žalovaný 1/ ako aj žalovaná 2/, ktorý sa na základe

rozhodnutia konkurzného súdu oddžili, prestávajú byť dlžníkmi a všetky konania musia byť voči nim z dôvodu oddženia ex offio zastavené.

32. Procesno-právnym účinkom vyhlásenia konkurzu podľa štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z. z. je, že súd je povinný konanie uvedené v § 167e ods. 1 citovaného zákona bez zbytočného odkladu zastaviť. Žalobkyňa si žalobou uplatnila voči žalovaným pohľadávku, ktorá vznikla pred rozhodujúcim dňom (§ 166a ods. 1 písm. a/ zákona č. 7/2005 Z. z.) a ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovaného 1/ a žalovanej 2/. Zároveň oddžiením súd dlžníkov zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze.

33. Navyše odvolací súd poznamenáva, že žalobkyňa K. zomrela. Dedičské konanie po žalobkyni bolo vedené na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 12D/113/2019. Okresný súd Levice uznesením č. k. 12D/113/2019-53 z 17. októbra 2019, právoplatné dňa 17. októbra 2019, určil všeobecnú hodnotu majetku poručiťky sumou 5 000 eur, výšku dlhov určil sumou 8 913,06 eura, a teda dedičstvo po poručiťke je predžžené. Ďalším výrokom schválil dohodu dedičov o vypořadání dedičstva, na základe čoho sa stal právnym nástupcom po poručiťke (žalobkyni) jej syn O. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX.

34. Podľa § 584 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník, ak akýmkoľvek spôsobom splynie právo s povinnosťou (záväzkom) v jednej osobe, zanikne právo i povinnosť (záväzok), ak zákon neustanovuje inak.

35. Odvolací súd poznamenáva, že ak sa stane určitá osoba súčasne subjektom práva (veriteľom pohľadávky) i subjektom povinnosti (dlžníkom) z toho istého záväzkového vzťahu, záväzok zanikne splynutím. Splynutie (konsolidácia) teda spočíva v spojení veriteľstva a dlžníctva z určitého záväzku v jednej osobe. K splynutiu dochádza najmä pri dedení, keď sa dlžník stane dedičom svojho veriteľa alebo veriteľ dedičom svojho dlžníka (§ 460 a nasl.). K splynutiu môže dôjsť aj tým, že veriteľ postúpi svoju pohľadávku dlžníkovi. Následok splynutia spočíva v tom, že záväzok zaniká okamihom splynutia. Tým, že právo a povinnosť z toho istého záväzku splynú v jednej osobe, záväzok zaniká, pretože veriteľ nemôže byť súčasne sám sebe dlžníkom, a dlžník sám sebe veriteľom. Zánik záväzku splynutím výnimočne nenastane v prípade, keď to vylučuje zákon (napr. pri cenných papieroch).

36. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd poukazuje na § 584 Občianskeho zákonníka ďalej uvádza, že v dôsledku smrti žalobkyne sa stal jej jediným dedičom a právnym nástupcom žalovaný 1/, a teda došlo k splynutiu pohľadávky a záväzku v jednej osobe, v dôsledku čoho okrem už vyššie uvedenej argumentácie ohľadom vyhlásenia konkurzu na majetok každého zo žalovaných, prišlo k zániku pohľadávky žalobkyne voči žalovanému 1/.

37. S poukazom na vyššie uvedené dôvody a právnú argumentáciu odvolací súd pri aplikácii § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. s použitím § 161 ods. 2 CSP rozhodol o zastavení konania.

38. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Iný spôsob rozhodnutia o trovách konania Civilný sporový poriadok pre prípad zastavenia konania neupravuje. Je nepochybné, že pokiaľ žalovaní podali na súd návrh na vyhlásenie konkurzu a súd následne vyhlásil konkurz na ich majetok, potom táto procesná strana zavinila zastavenie tohto civilného sporového konania. V dôsledku toho by mala žalobkyňa v zmysle § 256 ods. 1 CSP proti žalovaným nárok na náhradu trov konania. V danom prípade však existujú dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v okolnostiach prípadu (§ 257 CSP), pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobkyni. Je zrejmé, že v prípade, ak by v danej veci nedošlo k zastaveniu konania z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaných, rozhodujúcim hľadiskom pre rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania by bol úspech tej ktorej strany v konaní vo veci samej na základe posúdenia dôvodnosti námietok žalobkyne a žalovanej 2/ uvádzaných v podanom odvolaní proti prvoinštančnému rozsudku. V danom prípade je nutné prihliadnuť na okolnosti relevantné pre vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaných súdom v zmysle § 166 ZoKR, 167 ZoKR a § 167a ods. 1 ZoKR, ako sú napr. dlžníkov životopis spolu s opisom jeho aktuálna životná situácia, platobná neschopnosť, vedenie exekučného konania alebo obdobného vykonávacieho konania na majetok dlžníka pred vyhlásením konkurzu, ktoré vo svojom súhrne viedli odvolací súd k rozhodnutiu o nepriznaní náhrady trov konania žalobkyni. Navyše je potrebné mať na zreteli, že v danom prípade žalobkyňa zomrela, čím stratila právnú subjektivitu, a

teda ani nie je oprávnený subjekt, ktorému by bolo možné náhradu trov konania priznať. S poukazom na uvedené skutočnosti rozhodol odvolací súd tak, že žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal.

39. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).